

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀ**

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՎԵՃԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

27 դեկտեմբերի 2022 թվական

ք. Երևան

ուսումնասիրելով ըստ հայցի՝ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության ընդդեմ Աշոտ Դանիելյանի, Մուրադ և Խաչատուր Բաբախանյանների՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին և ըստ հակընդդեմ հայցի՝ Աշոտ Դանիելյանի ընդդեմ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության՝ երաշխավորության պայմանագիրը չկնքված համարելու պահանջի մասին թիվ ՀԿԴ/0076/02/22 (ԿԴ/3736/02/20) քաղաքացիական գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն Վճռաբեկ դատարանի նախագահին ուղարկելու վերաբերյալ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2022 թվականի դեկտեմբերի 19-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Գործի դատավարական նախապատմությունը.

1. ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարությունը (այսուհետ նաև՝ Հայցվոր) 2020 թվականի հուլիսի 30-ին հայցադիմում է ներկայացրել Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան ընդդեմ Աշոտ Դանիելյանի, Մուրադ և Խաչատուր Բաբախանյանների (այսուհետ նաև՝ Համապատասխանող)՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին:

2. Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2020 թվականի օգոստոսի 7-ի որոշմամբ հայցադիմումն ընդունվել է վարույթ:

3. Աշոտ Դանիելյանը 2020 թվականի դեկտեմբերի 28-ին հակընդդեմ հայց է ներկայացրել Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան ընդդեմ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության՝ երաշխավորության պայմանագիրը չկնքված համարելու պահանջի մասին:

Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2021 թվականի հունվարի 11-ի որոշմամբ հակընդդեմ հայցադիմումն ընդունվել է վարույթ:

4. Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2022 թվականի նոյեմբերի 17-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործը հանձնվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը:

5. 2022 թվականի դեկտեմբերի 9-ին թիվ ԿԴ/3736/02/20 քաղաքացիական գործը ստացվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանում, որին շնորհվել է ՀԿԴ/0076/02/22 համարը:

Հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2022 թվականի դեկտեմբերի 19-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն ուղարկվել է ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի նախագահին:

6. Գործը ՀՀ Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2022 թվականի դեկտեմբերի 20-ին:

Ենթակայության վերաբերյալ վեճի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.

7. Հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 20-րդ հոդվածին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 20-րդ, 22-րդ, 23-րդ և 24-րդ մասերին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 25-րդ հոդվածի 3.1-րդ մասին, 41-րդ հոդվածի 1-ին մասին՝ Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2022 թվականի նոյեմբերի 17-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործն ըստ ենթակայության ուղարկել է Հակակոռուպցիոն դատարան՝ այն պատճառաբանությամբ, որ «[Է]կոնոմիկայի նախարարության կողմից ներկայացվել է

գումարի բնագանձման հայցապահանջ, որի շրջանակներում Դատարանի կողմից իրականացվել է քաղաքացիական գործը դատաքննության նախապայտրաստելուն ուղղված գործողություններ և Դատարանի կողմից դեռևս չի կայացվել նախնական դատական նիստն ավարտելու, միևնույն ժամանակ գործը դատաքննության նշանակելու վերաբերյալ որոշում, ուստի Դատարանը գտնում է, որ սույն գործը ենթակա է քննության ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի կողմից և այն պետք է հանձնել ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը»:

8. Հղում կատարելով ՀՀ Սահմանադրության 176-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 41-րդ հոդվածի 1-ին և 3-րդ մասերին, «Դատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասին, 29-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետին և նույն հոդվածի 2-րդ մասին՝ Հակակոռուպցիոն դատարանը 2022 թվականի դեկտեմբերի 19-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա է Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ նշելով հետևյալը. «(...) Դատարանն արձանագրում է, որ պետական մարմինների կողմից պետության շահերի պաշտպանության հայցով դատարան դիմելու՝ վերոնշյալ հոդվածով նախատեսված հնարավորությունը ավելի նեղ բնույթ ունի, քանի որ ներառում է բացառապես տվյալ մարմնի լիազորության շրջանակներում և տվյալ մարմնի իրավունքների և շահերի պաշտպանության նպատակով ներկայացված հայցերի հիման վրա հարուցված քաղաքացիական գործերը: Յուրաքանչյուր պետական մարմին, դատարան հայց հարուցելով, թեպետ ներկայացնում է Հայաստանի Հանրապետությունը, այդուհանդերձ, նպատակ է հետապնդում պաշտպանելու այդ կառույցի շահերը և ոչ թե հավաքական պետության շահը: Ինչ վերաբերում է դատախազությանը, ապա վերջինիս՝ հայց հարուցելու լիազորությունը սահմանափակված է բացառապես պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությամբ, ընդ որում բացառիկ դեպքերում, որպիսիք սահմանված են «Դատախազության մասին» օրենքով: Սրանով շեշտադրվում է, որ Դատախազությունը չի ներկայացնում այս կամ այն նախարարության կամ այլ պետական մարմնի «նեղ» շահը, այլ ներկայացնում է հավաքական պետության շահը: Եվ հենց այս

¹ Տե՛ս քաղաքացիական գործը, հատոր 1, թերթեր 166-167:

բացառիկ լիազորությունների իրականացման համարեքսպում սրեղծվել է Հակակոռուպցիոն դադարանը:

(...) Հակակոռուպցիոն դադարանը սրեղծվել է կոռուպցիոն բնույթի գործերով մասնագիտացված քննություն իրականացնելու և կոռուպցիայի դեմ իրականացվող պայքարի արդյունավետության աստիճանը բարձրացնելու նպատակով: Հերևաբար Հակակոռուպցիոն դադարանին ենթակա գործերի շրջանակը որոշելիս օրենսդիրը որպես ուղենիշ է դիտարկել կոռուպցիոն բնույթի կամ կոռուպցիոն փարք պարունակող գործերը թե՛ դադարանի քրեաիրավական, թե՛ քաղաքացիաիրավական մասնագիտացման դադարավորների համար:

[Օ]րենսդրի նպատակն է եղել Հակակոռուպցիոն դադարանի ենթակայությանը վերապահել բացառապես դադարախազության կողմից ներկայացված պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը:

[Պ]ետության գույքային կամ ոչ գույքային շահերին առնչվող քաղաքացիական գործը ենթակա է քննության հակակոռուպցիոն դադարանում՝ հերևյալ պայմանների միաժամանակյա առկայության պարագայում.

1. առկա է պետության գույքային կամ ոչ գույքային շահի պաշտպանության հայց,

2. հայցը հարուցվել է պատշաճ սուբյեկտի՝ ՀՀ գլխավոր դադարախազության կողմից:

Ելնելով վերոշարադրյալից՝ Դադարանը գալիս է այն եզրահանգման, որ թիվ ՀԿԴ/0076/02/22 գործը ենթակա չէ քննության հակակոռուպցիոն դադարանում»²:

Վճռաբեկ դատարանի նախագահի պատճառաբանությունները և եզրահանգումը.

9. Սույն գործով Վճռաբեկ դատարանի նախագահի առջև բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. հիմնավոր է արդյոք ՀՀ հակակոռուպցիոն դադարանի հերևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0076/02/22 (ԿԴ/3736/02/20) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության ընդդեմ Աշոտ Դանիելյանի, Մուրադ և Խաչատուր Բարսիսանյանների՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին և ըստ հակընդդեմ հայցի՝ Աշոտ Դանիելյանի ընդդեմ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության՝ երաշխավորության

² Տե՛ս քաղաքացիական գործը, հատոր 2, թերթեր 3-13:

պայմանագիրը չկնքված համարելու պահանջի մասին, ենթակա է Կուրայքի մարզի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

10. «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետի համաձայն՝ «Մասնագիտացված դատարաններն են՝ (...) հակակոռուպցիոն դատարանը»:

«Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ «Հակակոռուպցիոն դատարանին են ենթակա (...) քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը (...):»:

11. Սույն որոշման նախորդ կետում վկայակոչված իրավական նորմերի վերլուծությունից հետևում է, որ հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա քաղաքացիական գործերն են՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» ՀՀ օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը: Նշվածը հիմք է տալիս փաստելու, որ օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայությանն է վերապահել ոչ թե այն գործերը, որոնք **առնչվում են պետության գույքային և ոչ գույքային շահերին**, այլ այն հայցերով գործերը, որոնք **ուղղված են այդ շահերի պաշտպանությանը**: Այսինքն՝ հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայական իրավագործությունը սահմանափակված է **պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի** քննությամբ: Հարկ է նաև նշել, որ այս մոտեցումը բխում է 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի նախագծի ընդունման հիմնավորումներից, համաձայն որոնց, օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանին օժտել է մասնագիտացված դատարանի կարգավիճակով

և ըստ այդմ՝ նախատեսել այդ դատարանի քննությանը ենթակա քաղաքացիաիրավական վեճերի սահմանափակ շրջանակ³:

Բացի այդ, նույն օրենքի հիմնավորումներից հետևում է, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի դատավորների թվակազմը սահմանելիս (5 դատավոր), հիմք են ընդունվել ՀՀ գլխավոր դատախազության ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման գործերով վարչության կողմից կատարված ուսումնասիրությունների և դատախազների կողմից դատարաններ ներկայացված՝ պետական շահերի պաշտպանության հայցերի վերաբերյալ վիճակագրական տվյալները: Նշվածը հիմք է տալիս հետևություն անելու, որ օրենսդրի նպատակն է եղել **հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայությանը վերապահել պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի քննությունը, որոնք ներկայացվել են ՀՀ դատախազության կողմից**⁴:

12. Սույն քաղաքացիական գործի նյութերի ուսումնասիրությունից հետևում է, որ.

- ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարությունը 2020 թվականի հուլիսի 30-ին հայցադիմում է ներկայացրել Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան ընդդեմ Աշոտ Դանիելյանի, Մուրադ և Խաչատուր Բաբախանյանների՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին⁵, որը Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2020 թվականի օգոստոսի 7-ի որոշմամբ ընդունվել է վարույթ⁶,

- Աշոտ Դանիելյանը 2020 թվականի դեկտեմբերի 28-ին հակընդդեմ հայց է ներկայացրել Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան ընդդեմ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության՝ երաշխավորության պայմանագիրը չկնքված համարելու պահանջի մասին, որը Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2021 թվականի հունվարի 11-ի որոշմամբ ընդունվել է վարույթ⁷,

- հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 20-րդ հոդվածին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք»

³ Տե՛ս 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի նախագծի հիմնավորումները՝ ՀՀ Ազգային ժողովի պաշտոնական կայքէջում հետևյալ հղմամբ՝ http://www.parliament.am/draftreading_docs7/K-785_DR2.pdf

⁴ Տե՛ս նույն տեղում:

⁵ Տե՛ս սույն որոշման 1-ին կետը:

⁶ Տե՛ս սույն որոշման 2-րդ կետը:

⁷ Տե՛ս սույն որոշման 3-րդ կետը:

սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 20-րդ, 22-րդ, 23-րդ և 24-րդ մասերին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 25-րդ հոդվածի 3.1-րդ մասին, 41-րդ հոդվածի 1-ին մասին՝ Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2022 թվականի նոյեմբերի 17-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործն ըստ ենթակայության ուղարկել է Հակակոռուպցիոն դատարան՝ այն պատճառաբանությամբ, որ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության կողմից ներկայացված հայցը ենթակա է քննության ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը⁸,

- հղում կատարելով ՀՀ Սահմանադրության 176-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 41-րդ հոդվածի 1-ին և 3-րդ մասերին, «Դատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասին, 29-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետին և նույն հոդվածի 2-րդ մասին՝ Հակակոռուպցիոն դատարանը 2022 թվականի դեկտեմբերի 19-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա է Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ նշելով, որ պետության գույքային կամ ոչ գույքային շահերին առնչվող քաղաքացիական գործը ենթակա է քննության հակակոռուպցիոն դատարանում՝ հետևյալ պայմանների միաժամանակյա առկայության պարագայում. ա) առկա է պետության գույքային կամ ոչ գույքային շահի պաշտպանության հայց, բ) հայցը հարուցվել է պատշաճ սուբյեկտի՝ ՀՀ գլխավոր դատախազության կողմից, ուստի, բոլոր այն դեպքերում, երբ որևէ պետական մարմնի կողմից դատարան է ներկայացվում հայցադիմում, այն թեև այս կամ այն չափով առնչվում է պետական շահերին, այնուամենայնիվ, պետական մարմնի կողմից ներկայացված հայցը առաջին հերթին միտված է տվյալ մարմնի շահերի պաշտպանությանը, ունի բացառապես քաղաքացիաիրավական բնույթ, հետևաբար այդ հայցերի հիման վրա հարուցված քաղաքացիաիրավական գործերը ենթակա են քննության առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանում: Հակակոռուպցիոն դատարանն արձանագրել է, որ թեև տվյալ դեպքում ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարությունը հայցը ներկայացրել է իր լիազորությունների շրջանակում պետության շահի

⁸ Տե՛ս սույն որոշման 7-րդ կետը:

պաշտպանության նպատակով, այդուհանդերձ, գործով վեճը քաղաքացիաիրավական է, չի պարունակում այնպիսի տարրեր, որոնց առկայության ուժով այն կարող է համարվել հակակոռուպցիոն գործ և քննվել հակակոռուպցիոն դատարանի կողմից, հետևաբար, թիվ ՀԿԴ/0076/02/22 գործը ենթակա չէ քննության հակակոռուպցիոն դատարանում⁹:

13. Նախորդ կետում մեջբերված փաստական հանգամանքները գնահատելով սույն որոշման 10-11-րդ կետերում վկայակոչված իրավադրույթների և արտահայտված իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո, հարկ է փաստել, որ սույն գործով Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան հայցադիմում է ներկայացվել ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության կողմից, ընդ որում՝ այն ներկայացվել է ընդդեմ Աշոտ Դանիելյանի, Մուրադ և Խաչատուր Բաբախանյանների՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին: Այսինքն՝ հայցադիմումի առարկան է կազմում գումարի բռնագանձման պահանջը, որը թեև կարող է նաև առնչվել պետության գույքային և ոչ գույքային շահերին, սակայն ուղղակիորեն միտված չէ այդ շահերի պաշտպանությանը: Այլ կերպ, հայցադիմումի առարկան չի հետապնդում հանրային շահի պաշտպանության նպատակ, որն օրենսդրի կողմից նախատեսվել է որպես ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի կողմից գործերի քննության նախապայման:

14. Վերը շարադրվածը հիմք է տալիս փաստելու, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0076/02/22 (ԿԴ/3736/02/20) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության ընդդեմ Աշոտ Դանիելյանի, Մուրադ և Խաչատուր Բաբախանյանների՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին և ըստ հակընդդեմ հայցի՝ Աշոտ Դանիելյանի ընդդեմ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության՝ երաշխավորության պայմանագիրը չկնքված համարելու պահանջի մասին, ենթակա է Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին, հիմնավոր է:

15. Վերոգրյալի հիման վրա, գտնում եմ, որ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության հայցադիմումի հիման վրա հարուցված թիվ ՀԿԴ/0076/02/22 (ԿԴ/3736/02/20) քաղաքացիական գործը ենթակա է Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի քննությանը:

⁹ Տե՛ս սույն որոշման 8-րդ կետը:

Հիմք ընդունելով վերոշարադրյալը և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

թիվ ՀԿԴ/0076/02/22 (ԿԴ/3736/02/20) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության ընդդեմ Աշոտ Դանիելյանի, Մուրադ և Խաչատուր Բաբախանյանների՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին և ըստ հակընդդեմ հայցի՝ Աշոտ Դանիելյանի ընդդեմ ՀՀ Էկոնոմիկայի նախարարության՝ երաշխավորության պայմանագիրը չկնքված համարելու պահանջի մասին, ենթակա է Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

ԼԻԼԻԹ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ